

NOVICE

kmetijskih, rokodelnih in narodskih rečí.

Na svitlobo dane od krajnske kmetijske družbe.

Odgovorni vrednik **Dr. Janez Bleiweis.**

Tečaj VII.

V sredo 12. grudna (decembra) 1849.

List 50.

POVABILO na naročilo Novic za prihodnje léto 1850.

Novice nastopijo o novim létu svoj osmi tečaj. Namén in obsežek tega nar starejiga slovenskiga časopisa, kteriga ste pripomoč naših nar imenitniših pisavcov, in zaupanje našiga naroda krog in krog po Slovenskim takó razširile, de ni skorej kraja, kamor bi „Novice“ ne šle, sta bravcam dobro znana — in ravno taka bosta tudi prihodnjič ostala.

V kmetijskih in obertnijskih rečeh, ki so podloga našiga telesniga blagostanja, bomo skerbeli vse na znanje dajati, kar služi v prid in v povzdigo kmetijstvu in obertnijstvu; zato častite ude kmetijske družbe posebno lepo prosimo, de naj nas blagovoljno podpirajo v témen imenitnim prizadevanji. Namenili smo se prihodnje léto kmetijsko orodje, ki je v druzih deželah že za prav dobro poterjeno, pri nas pa še premalo znano, v ličnih podobah kmetovavcem razjasniti in v dokladah brez plačila podati.

Za razširjevanje mnogoverstnih podukov, ki pripomorejo k omiki prostiga slovenskiga ljudstva, bomo v vsim zvesto skerbeli. Od presvitliga Cesarja podeljena vstava (konstitucija) je dala vsim stanovam nove pravice, pa tudi nove dolžnosti, po katerih se ima sleherni deržavljan ravnati. Vse to bomo naznačevali v Novicah.

Za omiko in veljavo slovenskiga jezika se bomo kakor dosihmal trudili; konstitucijno pismo od 4. marca 1849 nam bo v témen vseskozi zvesto vodilo, po katerim je svobodna, mogočna, samostojna Avstrija pod vladarstvom vstavnega Cesarja, pa tudi vsacimu narodu njegova narodovnost izgovorjena. Nevstavnih in nemogočih rečí ne bomo nikdar terjali, od zagotovljenih pravic pa tudi ne stopinice odstopili. Ne strastno ampak mirno se bomo za pravice Avstrijanskih Slovencov potegovali.

Kér izverstna pesem veliko pripomore k omiki in liki jezika, bomo kakor dosihmal podajali svojim bravcam tudi pesmi. Naš pervi pesnik — slavni Koseski — nam je prijazno zagotovil, vse kar bo še prihodnjič pesniškiga pisal, „Novicam“ izročiti. Nasledbo „Neveste Mesinske“ nam je blagovoljno obljudil. Nar lepši kinč „Novic“ na pesniškim polji sò vsigdar pesniške dela Koseskiga bile. Temu velikanu na slovenskim parnasu se bojo prijazno pridružile tudi lepe pesmi druzih naših pesnikov, ki slově po Slovenskim.

„Novičar“ bo vsaki teden prinesel ob kratkim nar imenitniši prigodbe celiga sveta. Novic se mende tudi prihodnje léto ne bo manjkalo, tedaj bo „Novičar“ vedno napoljeno torbico novic imel, kterih ne bo dolgočasno skladal, ampak kratko pa dobro povedal. — Kar se bo v prihodnjim deželnim in deržavnim zboru govorilo in sklenilo, bomo ob kratkim na znanje dajali, ravno tako tudi vse nove postave.

Po potrebi bomo posebne doklade dajali.

Vse pisanje v pedučnih sostavkih bo v navadnim čisto slovenskim in lahko umevnim jeziku Novic, ktere slovenskemu ljudstvu namenjene, morajo pred vsim skerbeti, de se v bravcih veselje do branja obudi in se jim ne odtegnejo, rekoč: „tega ne razumemo.“ Prav je, de se drugi časopisi v svojih sostavkih za bolj učene Slovence višjiga jezika poslužujejo, ki se občnoslovanskemu bliža, — namenu Novic se pa v navadnih sostavkih ne prileže drug jezik, kakor naš čisti slovenski, ki ima tudi svoje prednosti.

Novice bojo izhajale, kakor dosihmal, vsako sredo, v ravno tisti obleki, kakor dosihmal, in bojo z vsimi dokladami vred — ako se o novim létu poština ne povikša ali se jim morebiti kak drug davk ne naloží, cesar ne pričakujemo — kakor dosihmal veljale za celo léto po pošti 2 gold. in 40 krajc.; za pol léta pa 1 gold. in 20 krajc. Sicer pa veljajo v tiskarnici prejemane za celo léto le 2 gold., za pol léta pa 1 gold.

Vsaka cesarska pošta prejema naročila; sicer pa tudi založnik Novic gosp. Blaznik v Ljubljani.

Po novih postavah ni treba za naročivne pisma z denarjem vred nič poštne plačati; tote na pismo, ki se založniku ali vredništvu Novic pošlje, se mora zapisati „Naročivni denar“ (Pränumerationsgelder).

Kdor Novice dobivati želi, naj se naročí berž ko more še ta mesec, de jih bo ob novim létu pore-dama dobivati zamogel. Tisti, ki se pozneje naročé, jih bojo sicer tudi dobili, pa naj nikar ne bojevoljni, ako jih pozneje dobē.

Dr. Bleiweis, vrednik.